

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.917 van 16 juni 2011
in de zaak A. 198.693/IX-7032**

In zake : GORDIJNHUIS VAN TICHELT VOF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Peeters
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
minister van Werk
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Meulemeester
kantoor houdend te 9070 Destelbergen
Dendermondesteenweg 359a
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING
(RVA)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Coolsaet
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Arthur Goemaerelei 69

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
 - de beslissing van 19 november 2010 van de minister van Werk waarbij de erkenning van vof Gordijnhuis Van Tichelt als dienstenchequeonderneming met uitstel wordt ingetrokken;
 - de daaraan voorafgaande rechtshandelingen, in het bijzonder het advies van 13 september 2010 van de Adviescommissie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 mei 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Peeters, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dirk De Meulemeester, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Ann Coolsaet, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij heeft als activiteit binnendecoratie en baat ook een strijkatelier uit. Op 12 maart 2007 wordt de verzoekende partij erkend als dienstenchequeonderneming voor de activiteit “strijken buitenshuis” op grond van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen en het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques.

3.2. Op 5 mei 2010 wordt een quickcontrol uitgevoerd bij de verzoekende partij door een sociaal inspecteur.

3.3. Naar aanleiding van deze controle worden verschillende inbreuken vastgesteld.

Op 21 mei 2010 schrijft de RVA Antwerpen de verzoekende partij aan.

Op 16 juni 2010 maakt de verzoekende partij haar verweer over aan de verwerende partij.

Bij brief van 25 juni 2010 deelt de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening Antwerpen aan de verzoekende partij mee dat zij de federale tegemoetkoming in het systeem van de dienstencheque terugvorderen ten bedrage van 141.125,02 euro.

3.4. Op grond van artikel 10, § 1, in fine, van het koninklijk besluit van 12 december 2001 worden de vastgestelde inbreuken meegedeeld aan het secretariaat van de Adviescommissie.

In haar zitting van 13 september 2010 brengt de Adviescommissie erkenningen op grond van de vastgestelde inbreuken het advies uit om de erkenning van de verzoekende partij onmiddellijk in te trekken.

3.5. Op 4 oktober 2010 maakt de minister van Werk een kopie van het advies over aan de verzoekende partij en vraagt naar haar verweer opdat de minister een beslissing zou kunnen nemen aangaande de intrekking.

3.6. Op 19 november 2010 beslist de minister van Werk de erkenning van de verzoekende partij in te trekken, op grond van artikel 2, § 2, vijfde lid, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.

Er wordt echter een periode van uitstel toegekend van drie maanden ingaand op 1 december 2010.

Dit is de bestreden beslissing.

3.7. Op 10 maart 2011 beslist de minister van Werk om haar beslissing van 19 november 2010 tot intrekking van de erkenning van de verzoekende partij met uitstel ingaande op 1 december 2010, “op te heffen” en stelt zij dat de erkenning van de verzoekende partij “opnieuw ingaat op 1 maart 2011”, aangezien de verzoekende partij binnen de gestelde termijn “voldoende bewijs geleverd heeft van de naleving van alle wettelijke en reglementaire voorwaarden”.

3.8. Inmiddels werd binnen de administratie vastgesteld dat de verzoekende partij nog steeds achterstallige bijdragen verschuldigd is aan de RSZ, waarbij het administratief akkoord dat daaromtrent werd gesloten, door de verzoekende partij niet wordt nageleefd. Bij brief van 17 maart 2011 deelt de voorzitter van de Adviescommissie erkenningen van de RVA aan de verzoekende partij dan ook mee dat zij op grond van artikel 2 nonies, § 2, van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques ambtshalve haar erkenning verliest op 15 maart 2011.

IV. Rechtspleging

4. De tweede verwerende partij vraagt om buiten de zaak gesteld te worden.

Er kan op die vraag worden ingegaan, aangezien de beslissing die de rechtstoestand van de verzoekende partij bepaald heeft, genomen is door de eerste verwerende partij en de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening ter zake geen verantwoordelijkheid draagt.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. De verzoekende partij vraagt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Werk van 19 november 2010 tot intrekking met uitstel van haar erkenning als dienstenchequeonderneming, van de daaraan voorafgaande rechtshandelingen en van het advies van de Adviescommissie erkenningen van 13 september 2010.

Een verwijzing naar “voorafgaande rechtshandelingen” als voorwerp van een beroep is te vaag opdat de Raad van State en de verwerende partij zou kunnen uitmaken welke rechtshandeling precies bestreden wordt. De vordering is wat dat betreft niet ontvankelijk.

Het advies van 13 september 2010 van de Adviescommissie erkenningen is een niet-bindend advies, dat de rechtstoestand van de verzoekende partij niet wijzigt. Het gaat om een louter voorbereidende handeling. Ook wat dat betreft is de vordering niet ontvankelijk.

VI. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partij

7. De verzoekende partij verwijst naar het zwaar financieel en moreel nadeel dat zij ondergaat wegens het verlies van de klandizie en het ontslag van het personeel. Een vernietiging zal dat niet goedmaken.

Beoordeling

8. Met het sub 3.7 vermeld besluit heeft de minister de intrekking van de erkenning van de verzoekende partij opgeheven vanaf 1 maart 2011. De bestreden beslissing heeft sindsdien geen uitwerking meer. Aangezien, anders dan een annulatiearrest, een schorsingsarrest slechts voor de toekomst geldt en derhalve een nadeel dat zich inmiddels gerealiseerd heeft niet meer kan goedmaken, moet de Raad van State thans vaststellen dat de bestreden beslissing thans geen nadeel meer kan berokkenen en dat de tweede voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen niet vervuld is.

BESLISSING

1. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening wordt buiten de zaak gesteld.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 juni 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche